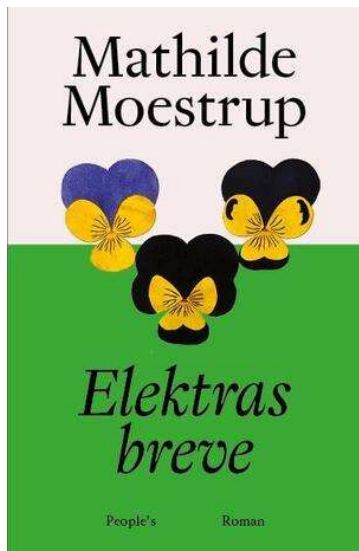

BOG

ELEKTRAS BREVE (/BOEGER/ELEKTRAS- BREVE-ROMAN)

Af

**Mathilde Moestrup (/forfattere/mathilde-
moestrup)
(2023)**

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/elektras-breve-roman) for at
anmelde SEARCH_BLOCK_FORM=870970-
BASIS%3A135425702&FRAGMENT=CONTENT)

En stille, original og stærk debutroman om at være forladt og finde sig selv midt i længslen efter en anden.

TAGS:

BREVE (/TAXONOMY/TERM/1330) FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)
IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706) PARFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/13726)
SØSKENDEFORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/30443)
SØSKENDEKÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/14414)

ANMELDELSE

17 feb.23

(/users/asger-
beier-
berndsen)

Af Asger Beier Berndsen (/users/asger-
beier-berndsen)

En stille, original og stærk debutroman om at være forladt og finde sig selv midt i længslen efter en anden.

E. Ene. Elektra. Ene. E. Dette er den cirkulære fortællerstruktur, der er i Moestrups fortælling om to kvinder, der bor i hver sin lejlighed i en gammel villa på Østerbro. Romanen lige dele imiterer og ommøblerer sit mytologiske forlæg: Elektra, kvinden der i ledtog med broren Orestes myrder deres mor, men efterfølgende forlades af ham. Euripides og Sofokles, to af antik tragediedigtnings sværvægttere, har begge tolket myten. Så langt, så antikt.

I 'Elektras breve' deler den blomsterglade, særne eneboer E skæbne med den unge litteraturstuderende og nye underbo Ene. Hun står midt i at skrive en opgave om Elektramytten, hvor særligt Sofokles' version står for skud. Begge kvinder er, tilsyneladende uden forklaring, blevet forladt af deres bror, og der opstår derfor et udtalt slægtskab imellem de to efterhånden som grænserne mellem dem udviskes.

Centralt i ovennævnte form er brevkapitlet "Elektra". Brevene er i virkeligheden skrevet af E, og bliver fundet af Ene. De sitrer af poesi, ømhed, vrede og tvetydighed og resulterer flere gange i, at den sproglige spændetrøje slippes og

syntaksen bryder sammen og har manglende led. Derved bliver disse poetiske breve også centrale tematisk: Hvad stiller vi op, når vi står alene med vores afsavn af en kær? Hvad gør vi med den kognitive kortslutning det er, at de stadig findes derude, trækker vejret, men ikke er i ens liv mere?

Følelsen af at være forladt, at sende breve ud i et svarløst ekkokammer som E gør, er den tragiske underlægning til hele fortællingen. Men Moestrups bedrift består i, at den aldrig føles som en tung læseoplevelse. Den emmer af sprogligt overskud og et rigt, ofte plantebaseret, billedsprog. Visse passager grinte jeg decideret over, som da lejlighedens placering i trappeopgangen sammenlignes med *"en spandauer (opgangen er så syltetøjet)"*. Eller da E møder Enes kæreste og skriver: *"Der var noget blegt og udkogt over ham, som en grøntsag der har ligget for længe i vand"*. Samtidig rammer fortællingen en fornem balance imellem at føles både mytisk og moderne.

Som sådan foregår fortællingen i genkendelige rammer i naturlig fremdrift. Men man får alligevel følelsen af, at man drives gæk med som læser. Der opstår nemlig et sirligt spændingselement, en gådefuldhed, som undervejs træder tydeligere frem. Jeg fik associationer til Paul Auster undervejs (og det er bestemt et kompliment!), men det stiller krav til læseren. For ganske vist opstår konturerne af et decideret plot, men det er i et meget litterært lys og der nikkes både til Kierkegaard og Godard-film undervejs. Og man får meget ud af gå romanen i (blomster)bedene, tør jeg godt sige.

Overordnet set er det virkelig en stærk og meget original debut. Indholdsmæssigt formår den at indkapsle penduleringen imellem afsavn og afmagt, mens den i sin form og opbygning er legesyg og nysgerrig. Jeg kan på det varmeste anbefale at dykke ned i Moestrups roman, der stiller spørgsmålstejn ved ensomheden og længslen, men også kommer med vedkommende svar.

BOGDETALJER

Danske debutanter 2023